

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.560 van 18 december 2003
in de zaak A. 137.447/XII-3879.**

In zake : de VZW VLAAMS KOMITEE VOOR BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. Judo,
kantoor houdende te Brussel,
Keizerslaan 3

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat VZW Vlaams Komitee voor Brussel op 2 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 20 maart 2003 van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om haar geen subsidie toe te kennen voor het project “Nederlands spreken te Brussel - Taalombudsdienst”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur L. Vermeire;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Judo, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat D. Goetry, die loco advocaat I. Baele verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster ten gevolge van de verordening van de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2002-2003 geen nominatieve subsidie meer geniet; dat zij met brief van 22 november 2002 aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie een projectsubsidie aanvraagt voor “een sensibiliseringscampagne om Vlamingen in Brussel aan te zetten om meer Nederlands te spreken, gekoppeld aan de promotie van een taalombudsdienst die het VKB verder wil uitbouwen”; dat de werkgroep Volksontwikkeling voorstelt geen subsidie toe te kennen, hoofdzakelijk omdat “het project op een aantal cruciale punten vrijwel identiek is aan reeds bestaande of op stapel staande overheidsinitiatieven”; dat, met een verwijzing naar dat advies, het college op 20 maart 2003 beslist het project niet te subsidiëren;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet wat volgt :

“Zoals blijkt uit de discussie in de Raad van tegenpartij [...] was aan verzoekende partij voorgespiegeld dat de projectsubsidie waarop kwestieuze aanvraag was gericht, een alternatief kon bieden voor de nominatieve subsidies die zij tot dan toe had genoten.

Nu dit niet het geval blijkt te zijn, dient zij zich ernstig vragen te stellen bij haar overlevingsmogelijkheden.

Het project 'taalombudsdienst' is immers dermate eng verbonden met het statutair doel van verzoekende partij, namelijk het Vlaams leven te Brussel te bevorderen, dat het maar de vraag is of het voor haar zinvol is haar werking voort te zetten, wanneer zij niet in de mogelijkheid is om dit cruciaal onderdeel van haar werking nog langer aan te bieden. Haar publiek verwacht immers in eerste instantie activiteit op dit domein, waar verzoekende partij in de loop der decennia een eigen expertise heeft uitgebouwd. Mede dank zij de nominatieve subsidie die haar werd verleend, bleef zij in de mogelijkheid activiteiten op dit domein te ontwikkelen en te onderhouden. Wanneer hieraan een einde komt, betekent dit voor de vereniging ook het einde van de mogelijkheid om haar statutair doel na te streven op een verantwoorde en relevante wijze.

Wanneer de werking van verzoekende partij bij gebreke aan subsidies stilvalt, verliest verzoekende partij ook haar bestaansreden en kan zij zichzelf bezwaarlijk nog in stand houden [...].

Dit nadeel overstijgt vanzelfsprekend het financiële en het morele nadeel dat voortvloeit uit de bestrede[n] beslissing, vermits het niet kan worden goedge maakt door respectievelijk een vorm van schadevergoeding of het morele voordeel dat voortvloeit uit de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Verzoekende partij zou op dat moment immers logischerwijze reeds in vereffening of vereffend moeten zijn, zodat zij niet langer enig voordeel zou halen uit een nietigverklaring door uw Raad”;

Overwegende dat verzoekster haar nadeel -zonder subsidies, geen bestaansreden- op twee premissen grondt: zonder projectsubsidie geen taalombudsdienst meer; en zonder taalombudsdienst geen mogelijkheid om nog het statutair doel na te streven; dat de deugdelijkheid van die premissen verre van evident is en evenmin genoegzaam aannemelijk gemaakt wordt;

Overwegende, aangaande de eerste premisse, dat verzoekster geen enkele informatie verschaft over de precieze financiële toestand waarin zij na het verlies van de nominatieve subsidie verkeert; dat in die omstandigheden de aangevoerde onmogelijkheid om de taalombudsdienst “nog langer aan te bieden” als niet meer dan een bewering kan worden beschouwd, waarvan de geloofwaardigheid en ernst niet is na te gaan;

Overwegende, aangaande de tweede premisse, dat verzoekster, die al sinds 1946 bestaat, tot statutair doel heeft te Brussel het Vlaams leven te vrijwaren en te bevorderen; dat dit doel geenszins beperkt is tot het uitbouwen van een taalombudsdienst; dat, in haar algemeenheid, de uitlating dat het einde van de ombudsdienst tegelijk het einde betekent van de mogelijkheid voor verzoekster om op verantwoorde wijze haar statutair doel na te streven, dan ook bepaald overtrokken is; dat verzoekster ten anderen geen enkel gegeven bijbrengt waaruit kan worden opgemaakt dat zij sinds 1946 alleen haar doel heeft nagestreefd en heeft kunnen overleven door het organiseren van een taalombudsdienst, of dat de taalombudsdienst tenminste op vandaag effectief een zodanig cruciale plaats in haar werking inneemt dat mét die dienst de relevantie van haar bestaan en werking staat of valt; dat in verband met het laatste verwerende partij er zelfs op wijst, niet ten onrechte, dat “uit [verzoeksters] aanvraag voor projectsubsidies blijkt dat de bedoelde taalombudsdienst blijkbaar nog moet uitgebouwd worden”; dat in de beschrijving van het project inderdaad sprake is van “het activeren” en “het (her-)opstarten” van de taalombudsdienst;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien december 2003, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

F. BONTINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.